

Stichi Plautinae versus Ambrosiani.

Stichi versuum 427—429; 441—445; 590. 591 in uno codice rescripto servatorum (cf. 387) accuratiorem debemus notitiam indefessae Gustavi Loewii industriae, qui hasce oblitteratae scripturae reliquias indagavit:

427 QVGDHOCE (I? T?) T (I?) AMVNVM ‡ QVIDID (T? E? I?)

AVTEM EXPEDI

ADCENAMIBONISI (P? E? T?) VO (C?) C (O?) AT (I? E? P?)

VSCENSEO

SICHOCPLACETROGA MNIHILMOROR

441 SANGE (I?) RINV (O?) SC (O? S?) OMI (P?) AM (MA?) HI (E?)

CADERITCVDOMINOSVO

SERVVSHOMO (C?) Q VIBVS ERAMCENAMM— (quadrant

ALE, EAE, EA)

ADVORSITORES DVOCVMVERBERIBVSDECET

DARI (E?) VTI (VTN?) A (O?) MVERBERABNDVMAB (D?)

DVCANTDOMV

590 ETE (I?) QVIDEMSI — IC (O?) NE (I? T?) VOSINVITASSEM

DOMV

ADMESED . . HINS . . O ANIHILESTAT (E?) Q. HOCSCI

TISVOS

quae sic sunt supplenda (adsumam autem versiculos ad res intellegendas necessarios):

423 EPIGN. Et ius et aequom postulas: sumas, Stiche,

in hunc diem te; nil moror, abi quo lubet.

cadum tibi veteris vini propino. STICH. Papae,

ducam hodie amicam. E. Vel decem, dum de tuo.

427 S. Quid? hoc etiam unum? E. Quid id autem [unumst?]

expedi.

S. Ad cenam ibone? E. Si vocatu's, censeo.

S. Sic hoc placet: roga[to quo ea]m. E. nil moror:

ubi cenas hodie? S. sic hanc rationem institi: e. q. s.

440 Aut egomet ibo et opsonabo opsonium.

Sagarinus quom iam hic aderit cum domino suo,

servos homo quibus [ei obf]eram cenam m[odis?]

advorsitores duo cum verberibus decet

dari, uti iam verberabundi eum adducant domum.

445 parata res faciam ut sit e. q. s.

587 (GELAS.) édepol ne ego nunc mihi medimnum mille esse
argenti velim.

EPIGN. Quid eo tibi opust? G. Hunc hercle ad cenam
ut vocem, te non vocem.

E. Advorsum te fabulare. G. Illud quidem, ambos ut
vocem.

590 et equidem, si [essent, ben]igne vos invitassem domum
ad me, sed [mi]hi in (i)s[ta] c[rumin]a nihil est: atque
hoc scitis vos.

E. Edepol te vocem lubenter, si superfiat locus.

427 'quid? hoc etiam unum?' et 428 'si vocatu's' Goetzius.
incerta supplementa versuum 442 et 591. — Addo versus 628
emendationem, quoniam ea quoque codicis Ambrosiani ope sup-
peditatur. qui cum praebet:

NONEGOISTAAPVTTE † SATISSPECTATASTMIHIAMTVA
FELICITAS

eo tantum discedit a libris Palatinis, quod 'isti' pro 'ista' illi
praebent. totus autem locus hic est repetita una litterula:

624 GELAS. Quid igitur? EPIGN. Dixi equidem in carcerem
ires. G. Quin si iusseris,
eo quoque ibo. E. Di immortales, hic quidem pol summam
in cruce

cena aut prandio perduci potis. G. Ita ingenium meumst:
quicumvis depugno multo facilius quam cum fame;

628 nón nego ista apud te. E. Sátis spectatast mihi iam tua
felicitas:

dum parasitus mi atque fratri fuisti, rem confregimus:
nunc ego nolo ex Gelasimo mihi fieri te Catagelasimum.
parasitus non negare se apud eum qui probe sciat quae vera sint
praedicat. Epignomus et quam felix ille sit et qualem adferre
soleat felicitatem expertum se habere nec ultra experiri velle
respondet.